

02010450406990008

13287

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 1045

4 Ιουνίου 1999

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδ. Γεωργίου Μαρτάτου, Νικ. Λαγουμπιτσή και Κων/νου Κοντογιάννη επί των οδών Κανακάρη και Αγ. Νικολάου στην Πάτρα	1	Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του Δημοτικού Σχολείου Μεσοχωρίου Μονοφατσίου του Ν. Ηρακλείου	12
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του πρώην Δημοτικού Σχολείου στην Κοινότητα Σελλάδων Ν. Άρτας, ιδιοκτ. Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου, και ορισμός ζώνης προστασίας όσο είναι σήμερα το προαύλιο του Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου	2	Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κελύφους της κατοικίας ιδιοκτ. Φιλ. και Ιουλίας Καραμούτσιου στην Κοινότητα Αμμοτόπου Ν. Άρτας και ορισμός ζώνης προστασίας την περίμετρο του οικοπέδου εντός του οποίου βρίσκεται το κτίσμα	13
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου του πρώην Αγροτικού Οικοτροφείου και πρώην Σχολής Εργοδηγών στην οδό 8ης Μεραρχίας - Θεμιστοκλή Σοφούλη και Μαρίας Κοτοπούλη στα Ιωάννινα, ιδιοκτ. Ριζαρείου Σχολής, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας	3	Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του πρώην Δημοτικού Σχολείου στην Κοινότητα Ανεμορράχης Ν. Άρτας, ιδοκτ. Ι. Ν. Αγ. Νικολάου με ζώνη προστασίας τη σημερινή πλατεία που συμπεριλαμβάνει και τον Ι. Ν. Αγ. Νικολάου	14
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου της παλαιάς Νομαρχίας στη συμβολή των οδών Πατρέως και Καραϊσκάκη στην Πάτρα, ιδιοκτ. Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	4	Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του πέτρινου γεφυριού στα Θεοδωριανά του Ν. Άρτας	15
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του Μποδοσασκείου 2ου Δημοτικού Σχολείου Ηρακλείου Κρήτης, επί της οδού 1878 αρ. 2	5	Χαρακτηρισμός Ι. Ν. Προφήτη Ηλία και Ι.Ν. Αγίου Ιωάννου Θεολόγου στην Άνω Τιθορέα Φθιώτιδας ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων	16
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου της οικίας Λιούλια στο Λιμογάρδι Ν. Φθιώτιδας, ιδιοκτ. Νικ. Καραγεώργου	6	Χαρακτηρισμός Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου Ελάτειας Φθιώτιδας ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου	17
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου της γέφυρας του Αναποδάρη στην Επαρχία Μονοφατσίου Ν. Ηρακλείου Κρήτης	7	Κήρυξη Ι.Ν. Αγ. Σπυριδώνα Δίου Πιερίας ως μνημείου που χρήζει ειδικής κρατικής προστασίας	18
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδ. Γ. Καταχανάκη στους Αγίους Δέκα Καινουργίου Ν. Ηρακλείου	8		
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του παλαιού Δημοτικού Σχολείου στην Κοινότητα Αγίου Βλασίου Πηλίου του Ν. Μαγνησίας	9		
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου στην οδό Αρείου Πάγου Σαλώνων 9, στην Άμφισσα του Ν. Φωκίδας, ιδιοκτ. Κων/νου και Χρυσ. Παπαγεωργίου, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας	10		
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου της οικίας Σαριδάκη που βρίσκεται στην οδό Βιάννου 44 και Λεράτου στο Ηράκλειο Κρήτης	11		

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/22829	(1)
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδ. Γεωργίου Μαρτάτου, Νικ. Λαγουμπιτσή και Κων/νου Κοντογιάννη επί των οδών Κανακάρη και Αγ. Νικολάου στην Πάτρα.	

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».
 - β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.
 - γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/τΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 2ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 3/21.1.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο ιδιοκτησίας Γεωργίου Μαρτάτου, Νικ. Λαγουμιτζή και Κων/νου Κοντογιάννη επί των οδών Κανακάρη 100 και Αγ. Νικολάου στην Πάτρα γιατί λόγω της θέσεως, των διαστάσεων και των εμπορικών λειτουργιών του, αποτελεί δείγμα παραδοσιακού κτιρίου του εμπορικού τμήματος της πόλης και συμβάλλει στην πολεοδομική διαμόρφωση του ιστορικού κέντρου.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1437/22780 (2)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του πρώην Δημοτικού Σχολείου στην Κοινότητα Σελλάδων Ν. Άρτας, ιδιοκτ. Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου, και ορισμός ζώνης προστασίας όσο είναι σήμερα το προαύλιο του Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/τΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των

Δ/νσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 6ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 8/25.2.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το πρώην Δημοτικό Σχολείο στην Κοινότητα Σελλάδων Ν. Άρτας, ιδιοκτ. Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου, και ορίζουμε ζώνη προστασίας ίση με το σημερινό προαύλιο του Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου, διότι πρόκειται για ειδικό κτίριο που αποτελεί αντιπροσωπευτικό δείγμα λαϊκής αρχιτεκτονικής και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/987/22781 (3)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου του πρώην Αγροτικού Οικοτροφείου και πρώην Σχολής Εργοδηγών στην οδό 8ης Μεραρχίας - Θεμιστοκλή Σοφούλη και Μαρίκας Κοτοπούλη στα Ιωάννινα, ιδιοκτ. Ριζαρείου Σχολής, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/τΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 6ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου

4. Την κατά πλειοψηφία γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 6/11.2.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο του πρώην Αγροτικού Οικοτροφείου και πρώην Σχολής Εργοδηγών στην οδό 8ης

Μεραρχίας - Θεμιστοκλή Σοφούλη και Μαρίκας Κοτοπούλη στα Ιωάννινα, ιδιοκτησίας Ριζαρείου Σχολής, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας, διότι αποτελεί σημείο αναφοράς των κατοίκων της πόλης και είναι συνδεδεμένο με την ιστορία της Ριζαρείου Σχολής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1517/22782 (4)
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου της παλαιάς Νομαρχίας στη συμβολή των οδών Πατρέως και Καραϊσκάκη στην Πάτρα, ιδιοκτ. Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92».

ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/τΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 2ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 9/4.3.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο της παλαιάς Νομαρχίας στη συμβολή των οδών Πατρέως και Καραϊσκάκη στην Πάτρα, ιδιοκτησίας Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, διότι αποτελεί αντιπροσωπευτικό δείγμα της νεοκλασικής αρχιτεκτονικής στην Πάτρα και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής. Επίσης έχει συνδεθεί με τις μνήμες των κατοίκων της περιοχής, εφόσον εκεί έχει στεγασθεί το κτίριο της Νομαρχίας και τα Γενικά Αρχεία του Κράτους.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1548/22918 (5)
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του Μποδοσακείου 2ου Δημοτικού Σχολείου Ηρακλείου Κρήτης, επί της οδού 1878 αρ. 2.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92».

ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/τΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/τΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 7ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 10/11.3.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, Μποδοσακείο 2ο Δημοτικό Σχολείο Ηρακλείου Κρήτης που βρίσκεται στην οδό 1878 αρ. 2, διότι αποτελεί σημαντικό δείγμα ειδικού κτιρίου (σχολείου), είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τις μνήμες των κατοίκων και αποτελεί σημείο αναφοράς της παλαιάς πόλης του Ηρακλείου.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1521/22919 (6)
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου της οικίας Λιούλια στο Λιμογάρδι Ν. Φθιώτιδας, ιδιοκτ. Νικ. Καραγεώργου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92».

ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/σεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 5ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 9/4.3.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50 την οικία Δήμου Λιούλια στο Λιμογάρδι Ν. Φθιώτιδας, ιδιοκτησίας Νικ. Καραγεώργου, διότι αποτελεί αξιόλογο και αντιπροσωπευτικό δείγμα κτιρίου τοπικής αρχιτεκτονικής, όπως αυτή διαμορφώθηκε στα μέσα του περασμένου αιώνα στην περιοχή της Κεντρικής Ελλάδας. Επί πλέον υπήρξε κατοικία του Δήμου Λιούλια, που ήταν αγωνιστής της Εθνικής Επανάστασης του 1821.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΑΔΠ/Γ/338/22920 (7)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου της γέφυρας του Αναποδάρη στην Επαρχία Μονοφασιού Ν. Ηρακλείου Κρήτης.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92».

ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δι-

καιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/σεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 7ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 2/14.1.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, τη γέφυρα του Αναποδάρη στην Επαρχία Μονοφασιού Ν. Ηρακλείου Κρήτης, γιατί αποτελεί ενδιαφέρον ειδικό κτίρισμα, στο οποίο συνδυάζονται οι αστηρές μορφολογικά λύσεις μιας συγκεκριμένης τεχνολογίας με την αισθητική αντίληψη του λαϊκού Τεχνίτη. Επίσης αποτελεί σημείο αναφοράς της περιοχής και είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ιστορία του τόπου και τις ιστορικές μνήμες των κατοίκων.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΑΔΠ/Γ/339/22778 (8)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου ιδ. Γ. Καταχανάκη στους Αγίους Δέκα Καιουργίου Ν. Ηρακλείου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92».

ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/σεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 7ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 2/14.1.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο ιδιοκτησίας Γελάσιου Κα-

ταχανάκη στους Αγίου Δέκα Καινουργίου Ν. Ηρακλείου γιατί αποτελεί αξιόλογο δείγμα των επιδράσεων του νεοκλασικισμού στη διαμόρφωση της τοπικής παραδοσιακής αρχιτεκτονικής και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής της Κρήτης.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΑΔΠ/Γ/1342/22885 (9)
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του παλαιού Δημοτικού Σχολείου στην Κοινότητα Αγίου Βλασίου Πηλίου του Ν. Μαγνησίας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:
α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92».

ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 5ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου

4. Την ομόφωνη γνώμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 7/18.2.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το παλαιό Δημοτικό Σχολείο στην Κοινότητα Αγίου Βλασίου Πηλίου του Ν. Μαγνησίας, διότι αποτελεί αξιόλογο και αντιπροσωπευτικό δείγμα παραδοσιακής σχολικής αρχιτεκτονικής της τελευταίας περιόδου της Τουρκοκρατίας και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής στον τομέα της σχολικής αρχιτεκτονικής. Επίσης, είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένο με τις μνήμες των κατοίκων της περιοχής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΑΔΠ/Γ/1549/22887

(10)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου στην οδό Αρείου Πάγου Σαλώνων 9, στην Αμφισσα του Ν. Φωκίδας, ιδιοκτ. Κων/νου και Χρυσ. Παπαγεωργίου, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92».

ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 2ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και του Τμήματος Νεωτ. Μνημείων της Διεύθυνσης Λαϊκού Πολιτισμού καθώς και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνώμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 10/11.3.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο στην οδό Αρείου Πάγου Σαλώνων 9 στην Αμφισσα Ν. Φωκίδας, ιδιοκτησίας Κων/νου και Χρυσ. Παπαγεωργίου, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας, διότι αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα κτιρίου (κατοικίας με βοηθητικά κτίσματα) με παραδοσιακά στοιχεία και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής. Επίσης υπήρξε το πατρικό σπίτι του Κων/νου Κόντου, ενός από τους σημαντικότερους Έλληνες φιλολόγους του 19ου αιώνα.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΑΔΠ/Γ/1519/22888

(11)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου της οικίας Σαριδάκη που βρίσκεται στην οδό Βιάννου 44 και Λεράτου στο Ηράκλειο Κρήτης.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92».

ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 7ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 9/4.3.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, την οικία Σαριδάκη που βρίσκεται στην οδό Βιάννου 44 και Λεράτου στο Ηράκλειο Κρήτης, επειδή είναι συνδεδεμένη με έναν από τους αξιολογότερους σύγχρονους αγιογράφους της Κρήτης και αποτελεί σημαντικό δείγμα κτιρίου της μεσοπολεμικής αρχιτεκτονικής στην Κρήτη.

Επίσης αποτελεί σημείο αναφοράς που είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τις μνήμες των κατοίκων της περιοχής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1344/22889 (12)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του Δημοτικού Σχολείου Μεσοχωρίου Μονοφατσίου του Ν. Ηρακλείου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92».

ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 7ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και του Τμήματος Νεωτ. Μνημείων της Διεύθυνσης Λαϊκού Πολιτισμού καθώς και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 7/18.2.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το Δημοτικό Σχολείο Μεσοχωρίου Μονοφατσίου του Ν. Ηρακλείου, διότι αποτελεί αξιόλογο δείγμα ειδικού κτιρίου (σχολείου) που είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τις μνήμες των κατοίκων και αποτελεί σημείο αναφοράς της ζωής ολόκληρου του οικισμού.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1435/22830 (13)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κελύφους της κατοικίας ιδιοκτ. Φιλ. και Ιουλίας Καραμούτσου στην Κοινότητα Αμμοτόπου Ν. Άρτας και ορισμός ζώνης προστασίας την περίμετρο του οικοπέδου εντός του οποίου βρίσκεται το κτίσμα.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.

γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92».

ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 6ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 8/25.2.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κέλυφος της κατοικίας ιδιοκτησίας Φιλ. και Ιουλίας Καραμούτσιου στην Κοινότητα Αμμοτόπου Ν. Άρτας, με ζώνη προστασίας την περίμετρο του οικοπέδου, εντός του οποίου βρίσκεται το κτίσμα αυτό, διότι αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα λαϊκής αρχιτεκτονικής και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1434/22743 (14)
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του πρώην Δημοτικού Σχολείου στην Κοινότητα Ανεμορράρχης Ν. Άρτας, ιδιοκτ. Ι. Ν. Αγ. Νικολάου με ζώνη προστασίας τη σημερινή πλατεία που συμπεριλαμβάνει και τον Ι. Ν. Αγ. Νικολάου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».
 - β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.
 - γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».
 - δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92».
 - ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».
 - ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».
2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 6ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και του Τμήματος Νεωτ. Μνημείων της Δ/σης Λαϊκού Πολιτισμού καθώς και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 8/25.2.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το πρώην Δημοτικό Σχολείο στην Κοινότητα Ανεμορράρχης Ν. Άρτας, ιδιοκτησίας Ι. Ν. Αγ. Νικολάου με ζώνη προστασίας τη σημερινή πλατεία που συμπεριλαμβάνει και τον Ι. Ν. Αγ. Νικολάου, με ζώνη προστασίας τη σημερινή πλατεία και συμπεριλαμβάνει και τον Ι.Ν. του Αγ. Νικολάου, διότι συνδέεται με ιστορικά γεγονότα της περιόδου της γερμανικής κατοχής στην Ελλάδα και αποτελεί δείγμα λαϊκής αρχιτεκτονικής που είναι αρ-

ρηκτα συνδεδεμένο με τις μνήμες των κατοίκων της περιοχής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/205/22742 (15)
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του πέτρινου γεφυριού στα Θεοδωριανά του Ν. Άρτας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».
 - β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.
 - γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».
 - δ) Του Ν. 2039 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92».
 - ε) Του Ν. Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».
 - ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».
 2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.91). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.
 3. Την εισήγηση της 6ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.
 4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 1/7.1.99, αποφασίζουμε:
- Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50 το πέτρινο γεφύρι στα Θεοδωριανά Άρτας στη θέση «Κάτω Μύλος» γιατί αποτελεί ενδιαφέρον δείγμα απλής λαϊκής αρχιτεκτονικής και είναι συνδεδεμένο με τις μνήμες των κατοίκων του χωριού.
- Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Β1/Φ32/14590/498 (16)
Χαρακτηρισμός Ι. Ν. Προφήτη Ηλία και Ι.Ν. Αγίου Ιωάννου Θεολόγου στην Άνω Τιθορέα Φθιώτιδας ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

- 1) Την Υ.Α. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.1991 (ΦΕΚ

987/Β/28.11.91 και ΦΕΚ 17/Β/16.1.92) για μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γ. Γραμματέα, Ειδικό Γραμματέα, Προϊσταμένους Δ/σεων, Τμημάτων και Γραφείων του ΥΠΠΟ.

2) Τις διατάξεις του Κ.Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων».

3) Τη Γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Στερεάς Ελλάδας όπως διατυπώθηκε στην αριθμ. 3/3.3.1999 Συνεδρία του, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε τους Ιερούς Ναούς Προφήτη Ηλία και Αγίου Ιωάννου Θεολόγου στην Άνω Τιθορέα Φθιώτιδας ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία με περιβάλλοντα χώρο 100μ. γύρω από το καθένα.

Α) Ο Ι.Ν. Προφήτη Ηλία: Πρόκειται για μονόχωρο, καμαροσκεπή ναό, με δίρριχτη στέγη κτισμένο με υλικό από αρχαία κτίσματα. Στο εσωτερικό διασώζονται αποσπασματικά τοιχογραφίες στην κόγχη του Ιερού στο Β. τοίχο και στο κτιστό τέμπλο.

Στην τοιχογραφία της Ακρας Ταπεινώσης αναγράφονται τα ονόματα ιερών και η χρονολογία ΑΧΙΕ (1615). Στο ναό είναι εντοιχισμένες δύο αρχαίες επιγραφές.

Β) Ο Ι.Ν. Αγίου Ιωάννου Θεολόγου: Είναι επίσης μικρός μονόχωρος καμαροσκεπής ναός, με κτιστό τέμπλο. Σώζονται ελάχιστες τοιχογραφίες οι οποίες ανάγονται στις αρχές του 17ου αι. Στο βόρειο τοίχο είναι εντοιχισμένο το ανώτερο τμήμα μαρμαρίνης στήλης με επίστεψη ανθεμίου.

Οι δύο ναοί διατηρούν στοιχεία ενδιαφέροντα για την ιστορία της τέχνης στη Φθιώτιδα του 17ου αιώνα.

Από τις διατάξεις αυτής της απόφασης δεν προκαλούνται δαπάνες βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 29 Απριλίου 1999

Με εντολή Υπουργού
Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης
ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΑΚΟΥΡΗΣ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Β1/Φ32/14589/499 (17)

Χαρακτηρισμός Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου Ελάτειας Φθιώτιδας ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1) Την Υ.Α. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.1991 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91 και ΦΕΚ 17/Β/16.1.92) για μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γ. Γραμματέα, Ειδικό Γραμματέα, Προϊσταμένους Δ/σεων, Τμημάτων και Γραφείων του ΥΠΠΟ.

2) Τις διατάξεις του Κ.Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων».

3) Τη Γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Στερεάς Ελλάδας όπως διατυπώθηκε στην αριθμ. 3/3.3.1999 Συνεδρία του, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε τον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου Ελάτειας Φθιώτιδος ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο με περιβάλλοντα χώρο 100 μ. γύρω του.

Πρόκειται για μονόχωρο καμαροσκεπασο ναό με ξυλόστεγο νάρθηκα στην τοιχοποιία του του οποίου έχει χρησιμοποιηθεί αρχαίο υλικό από το χώρο της αρχαίας Ελάτειας.

Στο μαρμάρινο υπέρθυρο της εισόδου υπάρχει εγχάρκτη επιγραφή ΕΤΗ 1759.

Ο ναός είναι κατάγραφος με τοιχογραφίες του 18ου αιώνα. Το τέμπλο είναι κτιστό, διακοσμημένο με μεταγενέστερες τοιχογραφίες.

Από τις διατάξεις αυτής της απόφασης δεν προκαλούνται δαπάνες βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 28 Απριλίου 1999

Με εντολή Υπουργού
Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης
ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΑΚΟΥΡΗΣ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Β1/Φ34/723/21271 (18)

Κήρυξη Ι.Ν. Αγ. Σπυρίδωνα Δίου Πιερίας ως μνημείου που χρήζει ειδικής κρατικής προστασίας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1) Την Υ.Α. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.1991 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91 και ΦΕΚ 17/Β/16.1.92) για μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γ. Γραμματέα, Ειδικό Γραμματέα, Προϊσταμένους Δ/σεων, Τμημάτων και Γραφείων του ΥΠΠΟ.

2) Τις διατάξεις του Κ.Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων».

3) Τη Γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Στερεάς Ελλάδας όπως διατυπώθηκε στην αριθμ. 27/19.4.1999 Συνεδρία του, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε τον Ι.Ν. του Αγίου Σπυρίδωνα στο κέντρο του ομώνυμου οικισμού του Δήμου Δίου ως μνημείο που χρήζει ειδικής κρατικής προστασίας, με περιβάλλοντα χώρο όλη την οικιστική νησίδα στην οποία βρίσκεται ο ναός. Είναι μια τρίκλιτη ξυλόστεγη στέγη βασιλική του β' μισού του 19ου αιώνα με δίρριχτη στέγη και χαμηλό ιερό. Στην νοτιοδυτική πλευρά του ναού, έχει προστεθεί νεότερο ψηλό καμπαναριό, ενώ κατά μήκος της δυτικής πλευράς στοά. Στο εσωτερικό του ναού διασώζεται αξιόλογο τέμπλο νεοκλασικού τύπου, με κεντρικό αέτωμα, γείσα, ανάγλυφους κίονες και ανθέμα, που φέρει χρονολογία 1863 και γυναικωνίτη πάνω από το νάρθηκα. Οι περισσότερες από τις μονές του ανήκουν στο 19ο αιώνα, ενώ ορισμένες ανήκουν στην συντεχνία των Κουλαπιωτών ζωγράφων με έτος χρονολόγησης το 1863.

Από τις διατάξεις αυτής της απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 13 Μαΐου 1999

Με εντολή Υπουργού
Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης
ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΑΚΟΥΡΗΣ